

Wayeeshev – Genesis 37:1 – 40:23

Aliyah 3 – Genesis 37:23 – 37:36

Jozef wordt door zijn broers in een **droogstaande put** gegooid. In de vorige *aliyah* hebben we uitgebreid stilgestaan bij de geestelijke betekenis van deze droogstaande put. Belangrijk is in elk geval dat de put in de Bijbel vaak symbool staat voor de **dood**. Jozef wordt in de put gegooid, maar uiteindelijk wordt hij de **redder** van zijn familie. Daarmee verwijst deze geschiedenis naar **Yeshua**. Hij daalde af in de put van de dood, aan het kruis, en werd daardoor de Redder van zijn volk.

Deze keer lezen we dat de broers de **mantel van Jozef** afnemen. Deze prachtige mantel had Jakob aan zijn zoon gegeven, omdat hij hem extra liefhad. Maar de jaloerse broers nemen Jozef zijn mantel af en gaan dan **zitten** om te eten. Ook dit verwijst naar de **kruisiging van Yeshua**. We lezen in Mattheüs 27:35-36 dat de Romeinse soldaten Yeshua's kleren verdelen onder elkaar door het lot te werpen. Daarna gaan zij bij het kruis zitten om Hem te bewaken. Net als Jozef raakt Yeshua zijn kleding kwijt. Ook gaan de soldaten bij de lijdende Yeshua op de grond zitten, net als de broers bij de lijdende Jozef.

Opvallend is dat er in het huidige gedeelte sprake is van **drie mantels** of kledingstukken. Eerst wordt Jozefs mantel van hem afgenomen. Vervolgens scheurt Ruben zijn kleren, als hij Jozef niet in de put terugvindt. En daarna scheurt Jakob zijn kleren, als hij het slechte nieuws over Jozef verneemt. Wat verder opvalt is dat Jozefs mantel als enige van de drie **niet gescheurd** wordt. Hij wordt slechts in bloed gedoopt.

Ook dit is een sterke heenwijzing naar de kruisiging. We lezen in Johannes 19:23-24 dat de Romeinse soldaten bij het verdelen van de kleding ook **Yeshua's onderkleed** tegenkwamen. Deze was zonder naad, van bovenaf als één geheel geweven. Omdat de waarde van dit onderkleed nu juist zat in het geheel, besloten de Romeinse soldaten alleen dit kledingstuk niet in gelijke delen te scheuren, maar door middel van loting te verloten. Yeshua's onderkleed werd dus niet gescheurd, net zoals Jozefs mantel. En wat betreft de twee mantels die wel gescheurd werden; zeer waarschijnlijk zijn de **onderkleden van de twee moordenaars** wel in stukken gescheurd en verdeeld onder de soldaten.

Er is nog een ander punt, wat gemaakt moet worden, betreffende de drie mantels. Een mantel staat in de Bijbel geestelijk bezien voor een **ambt** of speciale toerusting. En de drie belangrijkste ambten die door een mantel gerepresenteerd worden zijn die van **koning, priester en profeet**. Wanneer Jozef verkocht wordt naar Egypte, worden daarmee ook drie ambten tenietgedaan in de familie van Jakob. Het koningschap wordt ontroofd, de profeet wordt het zwijgen opgelegd en de priester functioneert niet meer. Dit is ook zichtbaar in de rest van het verhaal. Jakobs leiderschap faalt, hij en zijn zonen kunnen niet eens voedsel bij elkaar sprokkelen. De ziener-profeet Jozef, die dromen droomde, is uit hun midden verdwenen. En het priesterschap van Jakob faalt, gezien hij zegt dat hij ontroostbaar in het graf zal neerdalen. Het contact met de hemel is verbroken.

Het bijzondere is dat Jozef door deze gebeurtenissen nu juist deze drie mantels in Egypte zal ontvangen. Hij zal ze op een hoger niveau op zijn schouders gelegd krijgen. Hij wordt namelijk **onderkoning** over heel Egypte. Hij treedt als de **ziener-profeet** op voor de Farao

door hem zijn dromen uit te leggen. En hij krijgt de dochter van heidense **priester Potifera** tot vrouw, volgens Genesis 41:45. Zo raakt hij weer verbonden met de drie ambten of zalvingen van koning, priester en profeet.

Ook hierin is Jozef een heenwijzing naar Yeshua. **Yeshua** is de hoogste **Koning, Priester en Profeet**. Maar deze Koning van de Joden wordt gekruisigd als een misdadiger. Deze Hogepriester naar de orde van Melchizedek wordt zelf geofferd. En deze Profeet, die meer is dan Mozes en Elia, wordt verworpen door het volk. Juist hierdoor zal Hij voor eeuwig deze drie ambten bekleden. Yeshua zal Koning, Priester en Profeet zijn over de hele wereld en voor altijd.

We zien dus veel overeenkomsten tussen **Jozef en Yeshua**. Maar we zien ook belangrijke **verschillen**. Zo zien de broers van Jozef er geen voordeel in om zijn bloed te vergieten. Ze willen hem niet doden, omdat hij hun broer, hun eigen vlees, is. Dit staat in schril contrast met de Joodse leiders, die over Yeshua roepen: '**Zijn bloed kome over ons en onze kinderen!** Kruisig Hem!' (Mattheüs 27:25). Hoewel Yeshua hun broeder is naar het vlees, wilden ze zijn bloed juist over zich afroepen. Dit heeft een grote vloek gebracht over het Joodse volk. Vandaag de dag schijnen er zelfs stemmen op te gaan onder orthodoxe Joden, die niet eens in Yeshua geloven, om het rechtsproces van Yeshua overnieuw te voeren, omdat hier procedurele fouten in gemaakt zijn en er een bloedschuld op het Joodse volk rust. Het bloed van Yeshua roept nog steeds van de aarde omhoog.

Een tweede verschil tussen Jozef en Yeshua is dat Jozef voor **twintig zilverlingen** verkocht werd aan de Midianieten, terwijl Yeshua voor **dertig zilverlingen** werd verraden door Judas. Deze dertig zilverlingen was de vergoeding voor een slaaf, wanneer hij werd dood gestoten door de koe van iemand anders, volgens Exodus 21:32. Yeshua werd dus voor een slavenprijs verkocht en uitgeleverd. Voor Jozef kregen de broers zelfs nog minder, slechts twintig zilverlingen. Dit kan ermee te maken hebben dat Jozef nog maar een jongen was of dat de kopers Midianieten waren. In elk geval wordt Jozef voor minder verkocht dan Yeshua. Wat heeft dit verschil te betekenen?

Ik vermoed dat dit een heenwijzing is naar het feit dat **Jozefs verlossende werk** dat van **Yeshua nooit zal kunnen evenaren**. Jozefs verlossende werk was menselijk en schoot op allerlei punten tekort. Hij kon geen eeuwige verlossing brengen, zoals Yeshua dat kon. Hoewel Jozef een prachtig beeld is van Yeshua, is hij slechts een beeld en niet Yeshua zelf. Yeshua's offer ging veel verder dan dat van Jozef.

Dit brengt ons bij een derde verschil, namelijk dat Jozef niet zelf geslacht wordt. In het huidige gedeelte lezen we dat er een **jong geitje in zijn plaats geslacht** wordt. Net zoals de ram voor Izak in de plaats kwam, toen Abraham hem wilde offeren in Genesis 22. Het bloed van het geitenbokje werd aan Jozefs kleding gesmeerd. Het was niet zijn eigen bloed. **Yeshua werd echter zelf geslacht**. Hij heeft zijn eigen onderkleed bebloed door de geseling, die aan de kruisiging vooraf ging.

Dit laatste is een doorslaggevend verschil. De **priesterdienst** kon nooit de ware zaligheid en eeuwige verlossing brengen. De priester offerde namelijk niet zichzelf, maar dieren. Hij moest zelfs voor zichzelf offerdieren offeren. Daarom moesten er ook steeds nieuwe dieren geofferd worden. Maar **Yeshua** heeft een **eeuwige verlossing** gebracht door zijn eigen bloed te offeren. Daar kunnen we uitgebreid over lezen in Hebreeën 7-10.

Wat betreft het **priesterambt** van Jozef, dat begint zich al in het huidige gedeelte af te tekenen. In het laatste vers van dit stuk lezen we namelijk dat Jozef terechtkomt bij **Potifar**, het **hoofd van de slachters** van de Farao. Er wordt dus niet alleen een geitenbokje geslacht in dit gedeelte, maar we lezen ook over Potifar, die aan het hoofd van alle slachtactiviteiten van Egypte staat. Later krijgt Jozef de dochter van **Potifera, de priester** uit On, tot vrouw. Potifera heeft een haast identieke naam en is dus priester. Nu gaat het priesterschap en het slachten natuurlijk hand in hand. Jozef komt in Egypte dus bij de priesters terecht. Met dit ambt, deze zalving of deze mantel begint zijn nieuwe opmars.

Dit laat zien dat **het priesterschap eerst** komt en daarna pas het koningschap en het profeetschap. Zonder verzoening met God kunnen we niet met Hem regeren en kunnen we niet namens Hem spreken. Alles staat of valt met de verzoening. Het priesterschap is eerst. Zo zijn wij ook allereerst geroepen om **voorbede** te doen voor de wereld (priesterschap), voordat wij handelen (koningschap) of spreken (profeetschap) in de wereld. Alleen als wij daadwerkelijk **met God in contact** staan, zullen we vruchtbaar kunnen zijn in spreken en handelen. Dit moedigt ons aan om onze connectie met de Heer bij tijd en wijlen te checken. Zijn we nog goed aangesloten op de Bron?!

Laten we nog even stilstaan bij de **reactie van Jakob** op het bericht over Jozef. Hij rouwt vele dagen en laat zich door niemand troosten. En hij zegt, letterlijk vertaald vanuit het Hebreeuws: 'omdat **ik zal afdalen naar mijn zoon, rouwend naar het dodenrijk**' Hij wil zich niet laten troosten, maar hij zet zijn zinnen erop om in het dodenrijk af te dalen, om bij zijn zoon te kunnen zijn. Jakob heeft dus een nieuwe koers gekozen. Hij heeft geen oog meer voor zijn andere zoons of familieleden. Hij heeft zijn ogen gericht op het dodenrijk. Ook proclameert hij hiermee dood over zichzelf.

Wat een **tegenstelling met zijn opa Abraham!** Abraham was bereid om zijn zoon Izak te offeren, in de wetenschap dat God hem zelfs vanuit de dood aan hem terug kon geven. Dat lezen we in Hebreeën 11:17-19:

*Door het geloof heeft Abraham, toen hij door God op de proef gesteld werd, Izak geofferd. En hij, die de beloften ontvangen had, heeft zijn eniggeborene geofferd. Tegen hem was gezegd: Dat van Izak zal uw nageslacht genoemd worden. Hij overlegde bij zichzelf dat **God bij machte was hem zelfs uit de doden op te wekken**. En hij kreeg hem als het ware daaruit ook terug.*

Abraham zag leven en proclameerde leven, zelfs toen hij zijn zoon Izak besloot te offeren. Hij wist dat er leven was na de dood. Hij wist dat God Izak uit de dood kon laten opstaan. Hij geloofde dat dit niet het einde was. Waar Jakob zijn ogen in rouw op het dodenrijk vestigde, daar vestigde Abraham zijn ogen in geloof op de God van het leven. Waar richt jij jouw ogen op? Wat proclameer jij over jouw leven? Dat bepaalt namelijk voor een groot gedeelte wat je ziet en wat je zult ontvangen...

Tenslotte, **Jozef was een ziener**, een profeet, een visionair. Hij droomde. Hij zag wat anderen niet zagen. Dit maakte hem niet geliefd bij zijn nabije familieleden. Zij wilden van hem af. Hij werd in **ballingschap** geworpen, in het vreemde land van Egypte. Dit is zo herkenbaar, ook vandaag de dag. De zieners, de profeten, de visionaire mensen worden veracht in hun nabije omgeving. Mensen kunnen niet zien, wat zij zien. En daarom willen zij van hen af. Vaak gaan zij in ballingschap.

Yeshua heeft in Mattheüs 13:57 gezegd: **‘Een profeet is niet ongeëerd, behalve in zijn vaderstad en in zijn huis’**. Dit sprak Hij, toen Hij verworpen werd in zijn vaderstad Nazareth. De mensen daar geloofden niet in Hem, omdat Hij bij hen was opgegroeid. Ze snaptten niet waar Hij het allemaal vandaan haalde, terwijl Hij gewoon één van hen was. Daarom namen ze aanstoot aan Hem. Zo namen de broers ook aanstoot aan Jozef en verkochten hem naar Egypteland.

Maar in een vreemd en ver land, spreken de sterren dezelfde taal. Ook daar laat de hemel van zich horen. En juist daar, in het verre land van ballingschap wordt de stem van de profeet wel gehoord en aanvaard. Daar kan hij groeien tot de proportie, die God voor hem gesteld heeft. Jozef zag de **zon, maan en sterren** voor zich buigen en moest op reis. De **wijzen uit het Oosten** zagen een ster verschijnen en zij moesten op reis. De herdersjongen Jozef zag de **korenschoven** voor zich buigen en moest op weg om een broodhuis in Egypte op te richten. Yeshua werd door herders bezocht in **Bethlehem**, wat **‘Huis van brood’** betekent.

En als we het toch over de **wijzen uit het Oosten** hebben, dan ligt hier nog een bijzondere link vanuit de huidige *aliyah*. Jozef wordt door een **Ismaëlitische karavaan** uit de richting van het Oosten naar Egypte meegenomen. Deze karavaan had **specerijen, balsem en mirre** bij zich. Dit doet ons denken aan de wijzen uit het Oosten, die goud, wierrook en mirre bij zich hadden. Vaak worden zij afgebeeld met een klein doosje goud, wierrook en mirre. Het is echter veel waarschijnlijker dat zij een hele karavaan met zich meebrachten. De wijzen zijn namelijk vooraanstaande regeerders geweest in het Perzische rijk. Die zullen geen kleine gift hebben meegebracht voor de nieuw geboren Koning. Nu weten we dat Jozef kort daarop met Maria en Yeshua **naar Egypte is gevluht**. Het kan best zijn dat Jozef de karavaan met goud, wierrook en mirre hierbij ook meenam. Het reizen door de woestijn was gevaarlijk en werd vaak met een beveiligde karavaan gedaan. Dit zou betekenen dat zowel Jozef als Yeshua met een karavaan naar Egypte zijn vertrokken. In beide gevallen kwam deze karavaan uit het Oosten en voerde specerijen en mirre mee.

Zieners maken vaak **verre reizen** in hun leven om tot bloei te komen. Maar zij zullen **zeker niet ongeëerd** blijven, volgens het woord dat Yeshua sprak in Mattheüs 13:57. Laat dat een bemoediging mogen zijn. Waar het woord of beeld van God jou ook heenvoert; Hij waakt over zijn profetische woord om dat te vervullen op de juiste tijd. **God blijft trouw**, ook als alles mis lijkt te lopen. Juist in de ballingschap van het leven, gaan Gods woorden ineens op een verrassende manier in vervulling. Houd moed!

Wat hebben we nu geleerd?

1. Bij Jozef en Yeshua is sprake van drie mantels; de hunne wordt niet gescheurd
2. Dit verwijst naar de drie ambten van koning, priester en profeet
3. Jozefs verlossende werk schiet tekort, dat van Yeshua is voor eeuwig genoeg
4. Het priesterschap komt eerst, het koningschap en profeetschap volgen
5. Verzoening en voorbede komen eerst, daarna pas het handelen en spreken
6. Laten we leven zien en leven proclameren door het geloof
7. Zieners en profeten zijn niet geëerd in hun vaderstad en familie
8. Zieners en profeten gaan vaak in ballingschap en worden daar wel geëerd
9. God blijft trouw en zijn woorden gaan verrassend in vervulling
10. Houd dus moed!